

sager og om genealogiske Forhold, men det er Aftammen paa Lydf, og naar man ikke destomindre tidligere har indstillet et Andragende fra ham til Ministeren, saa er dette stet, fordi det ikke kunde negtes, at han fra en tidligere Regjering har modtaget Løfter, som berettigede ham til at vente at faae Hjælp fra Statskassen. Denne Hjælp er det, man ønsker, han skal have, men man ønsker, at Ministeren skal give ham den af Understøttelseskassen og ikke som en fast Understøttelse. Jeg har derfor tilladt mig at stille Vædringsforslaget under Nr. 2 udenfor Betænkningen, der gaar ud paa at opføre en tilsvarende Sum som en Forøgelse af Ministeriets Understøttelseskasse. Naar det altsaa i Vædringsforslaget under Nr. 59 hedder, at dette Forslag er tiltraadt af Udvalget, da maa denne Bemærkning betragtes som ikke eksisterende. Forslaget er ikke tiltraadt af Udvalget, og jeg anbefaler altsaa at stemme imod Ministerens Vædringsforslag, idet jeg anbefaler at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 2 udenfor Betænkningen til § 21. Jeg antager, at det er den høitærede Minister ligegyldigt, paa hvilken Konto det staa, og hvis saa er — hvad jeg tror at kunne forudsætte — saa vil jeg opfordre ham til at tage sit Forslag tilbage, hvorved vi spare at afstemme derover. — Vædringsforslagene under Nr. 61 og 62 staa i Forbindelse med hinanden og ere omtalte i den Skrivelse fra Ministeriet, som er tilsendt Udvalget, og som findes aftrykt i Bilaget. I denne Skrivelse staa der nemlig, at Ministeren maa holde paa, at det Bidrag, som af Kommunen svares til Fødsels- og Pleiestiftelsen, er for ringe, og at han har indledet Forhandling med Kommunen om et større Tilskud. Disse Forhandlinger have imidlertid ikke ført til Noget, og da det synes, at de ville trække i Langdrag, har Ministeren ment, at man ialtfald foreløbig burde lade Statskassen overtage det Hele. Dette tror Udvalget ikke at kunne anbefale. Det forekommer Udvalget, at man vil fremme en Overenskomst mellem Ministeren og Kommunen, naar man strax stiller sig paa det Standpunkt, som ogsaa Regjeringen erkjender for rigtig, nemlig at Statens Tilskud til Stiftelsen betinges af et lignende Tilskud fra Kommunens Side, og det er herpaa, at Udvalgets Underændringsforslag gaar ud. — Vædringsforslagene under Nr. 65 og 66 ere ligeledes komne og behøve ikke nogen nærmere Forklaring. — Forslaget under Nr. 66 gaar kun ud paa at indskrænke Bevillingen saaledes, at Inspektørposten oprettes, men at de øvrige Foranstaltninger

opgives, og jeg formoder, at Ministeren tiltræder, eller ialtfald ikke modsætter sig, at denne Afgjørelse finder Sted. — Forslaget under Nr. 68 gaar ud paa atter at indsætte den Anmærkning vedrørende Universitetets økonomiske Stilling, som ifjor vedtoges efter Fællesudvalgets Indstilling. Jeg havde ventet, at dette Forslag var blevet tiltraadt af hele Udvalget, men det er det ikke. Jeg veed ikke, om Mindretallet i Udvalget venter sig noget Resultat af Forhandlingens vedrørende Loven om Universitetets Formueforhold, men ialtfald har Udvalgets Flertal troet, at forinden Finantsloven forelød dette Thing, burde den bringes i en saadan Orden, som sandsynligvis vilde blive den endelige, idet vi ikke have faaet det Indtryk, at der vilde komme noget Resultat ud af Forhandlingerne om Universitetets Ordning. — Vædringsforslaget under Nr. 71 er en Indrømmelse, et Mæglingsforslag fra Udvalget. Værede Medlemmer ville erindre, at Udvalget ved 2den Behandling foreslog at negte Bidraget til Struer private Realskole. Grunden dertil var den, at man ikke ansaa det for rigtig at støtte en ny Realskole, der saa kort havde fungeret, med et ikke ubetydeligt Statstilskud, navnlig saa længe man ikke vidste, hvad den vedkommende Kommune havde gjort for sit Almueskolevæsen. Det har jo altid været den Betingelse, der har været stillet fra Rigsdagens Side, at, for at give Bidrag til Privatskoler, skulle de vedkommende Kommuner have gjort Noget for deres Almueskolevæsen. I saa Henseende kunde man jo ikke have Oplysninger her, og dertil kom, at Skolen var ganske nylig stiftet. Der er vistnok Grund til at være varsom fra Bevillingsmagtens Side med at give saadanne Tilskud til nylig stiftede Skoler, thi der ligger deri en vis Opfordring for Private og Kommuner til at begynde paa Skoleforetagender i driftig Forventning om, at, selv om man ikke var istand til at holde dem oppe, vilde de strax faae Tilskud fra Statskassens Side. Men dette er jo ikke Meningen. Meningen er netop, at, naar det viser sig, at der fra Private og Kommuners Side har været anvendt en saadan Energi paa Sagen, at man kan se, at den i og for sig er livskraftig, bør Staten træde til og hjælpe, men Meningen er ikke, at man skal kunne gjøre det muligt for Kommuner og Private i Tilskud til Statsunderstøttelse at oprette Skoler, som i og for sig ikke vilde kunne staa paa deres egne Ben. Det er Noget, som er meget almindeligt her tillands, og det er vistnok for en stor Del Bevillingsmagtens Skyld, at Private og Kommuner begynde